

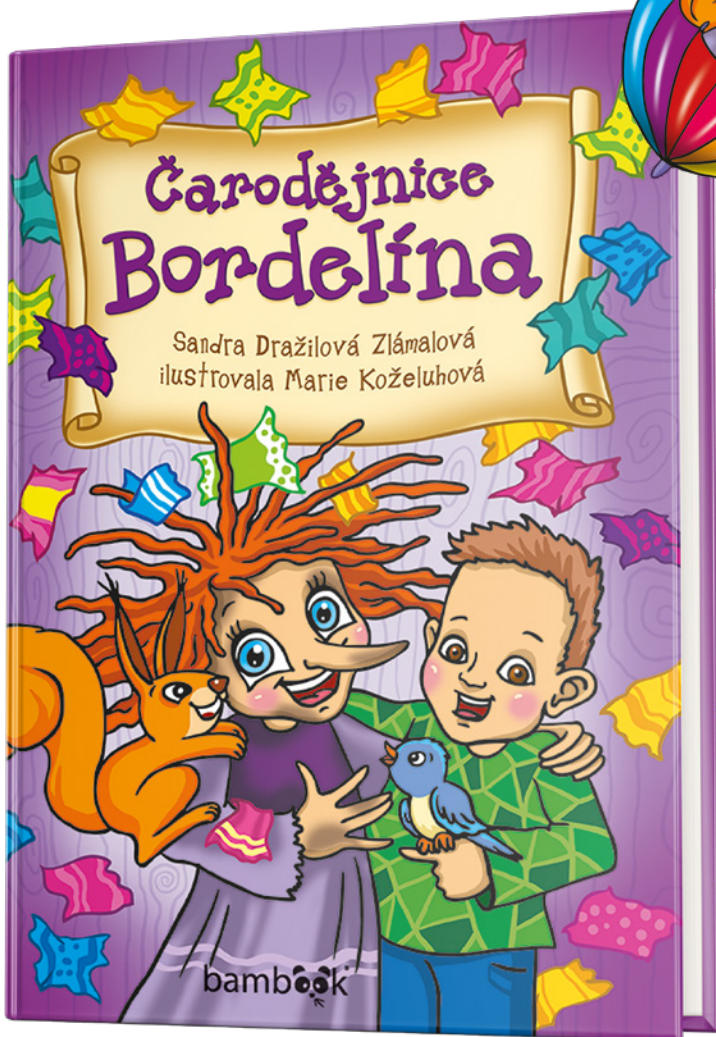
Bordelína a Řachátice

aneb Les Bambručák v ohrožení

Sandra Dražilová Zlámalová
ilustrovala Marie Koželuhová

bambóok®

Přečtěte si také 1. díl pohádkové série
o čarodějnici **Bordelíně!**

104 stran, pevná vazba, 17×24 cm

ISBN 978-80-271-2210-3

Kam vkročí čarodějnice Bordelína, tam to začne lítat!
A nejen díky jejímu kouzelnému duhovému deštníku.

Tohle střapaté stvoření dokáže zaručeně obrátit
naruby celý les a jeho obyvatelům dá pěkně zabrat.

Ale Bordelína není jediná, kdo umí zázraky...

Bordelína a Řachátice

aneb Les Bambručák v ohrožení

Sandra Dražilová Zlámalová
ilustrovala Marie Koželuhová

bambook®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Sandra Dražilová Zlámalová

BORDELÍNA A ŘACHATICE

aneb Les Bambručák v ohrožení

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 8421. publikaci

Ilustrace Marie Koželuhová

Redakce textu Lucie Švecová

Korektury Veronika Hrabánková

Grafická úprava Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 104

Vydání 1., 2022

Vytisklo TISK CENTRUM s.r.o., Moravany u Brna

© Grada Publishing, a.s., 2022

Cover Illustration © Marie Koželuhová, 2022

ISBN 978-80-271-0002-6 (pdf)

ISBN 978-80-271-3310-9 (print)

Obsah

Skřítek Nežerka	7
Ztracená bludička	17
Vrtonožka	25
Nečekaná návštěva	33
Bordelína a Řachatice	41
Tudlenudlák	47
Obří uši	54
Bezbarví barvíci	61
Zlá a mocná Bordelína	68
Štístkův chloupek	73
Kniha kouzel	80
Kdo s koho!	90
Rozhodnutí!	97

Skřítek Nežerka

„A ne! A ne! A ne!“ Dupl vztekle nožkou malý skřítek. Už od samého rána mu nebylo nic po chuti, mračil se na celý svět jako tisíc čertů. Kudy šel, tudy nadával. Každého urážel a nic mu nebylo vhod.

„A jéje,“ povzdechla si sova Mudrlice, která seděla na větvi staré borovice. „Nežerka opět dorazil k nám do lesa Bambručáku.“

„Kdože?!“ zeptala se trošku drze veverka Drzečka, která hopkala opodál.

„Nežerka je skřítek, který tu loni natropil mnoho škod. Je neustále vzteklý a rozzlobený. Všechno ničí,“ vysvětlovala Mudrlice a mračila se.

Malý černovlasý skřítek s fialovými očima mezitím nakopával vše, co mu pod drobnou nožku přišlo. Za ním vznikala hotová spoušť. To se ví, že ho zvířátka

z lesa vyháněla, ale co jim to bylo platné. Nežerka se vrátil a škodil znovu.

Vtom lesem zavoněla hořící smůla. Nebyla to Bordelína? A také že ano! Kouzelnice si to přiletěla ve svém duhovém deštníku, upraveném pro letecké účely. Přistála, koukla napravo, koukla nalevo – všude se povaloval rozkopaný mech. Tamhle pod skálou Mechovkou právě dupal malý černovlasý skřítek. A dupal s takovou vervou, že mech odletoval do všech stran.

„Hej ty! Vztekroune! Dej už pokoj!“ křikla na něj Bordelína.

Skřítek se otočil, přimhouřil svá fialová očka a nakvašeně odpověděl: „A proč bych měl? Mám vztek na všechny a na všechno.“

„Na všechny a na všechno?“ zasmála se Bordelína.
„To je jasné – máš hlad!“

Její slova skřítko rozběsnila tak, že prskal, skákal, dupal a mlátil kolem sebe. „Ne, já nemívám hlad! NIKDY!“ křičel.

To se ještě uvidí, pomyslela si Bordelína a už už chtěla letět pryč.

„Počkej, Bordelíno,“ zadržela ji Mudrlice, „slyšela jsi, že nemá nikdy hlad.“

Kouzelnice se zarazila, tušila, že sova něco kuje, ale co?

„Nežerko, co kdyby sis dal s Bordelínou závod. Budete soutěžit ve třech disciplínách – v síle, rychlosti

a bystrosti. Pokud vyhraješ, můžeš dál vesele ničit les Bambručák. Jestli ale prohraješ, půjdeš s Bordelínou a v lese už se ničeho ani nedotkneš,“ řekla sova Mudrlice rozhodně.

Skřítek Nežerka s návrhem souhlasil. Drzečka se s ladicí Elvírou pasovaly do rolí rozhodčích. Společně našly dlouhý smrkový klacek. Bordelína ho chytila za jeden konec, Nežerka za druhý a závod mohl začít.

„Uff...“

„Ááá...“

„Já ti dám...“

„Ne, to já ti ukážu!“ neslo se lesem, až to přilákalo i ostatní zvířátka.

Nežerka zaryl paty do země, ale Bordelína táhla takovou silou, že za skřítkem zůstávaly jen rýhy v hlíně.

„Huráá! Bordelína vyhrála!“ jásala zvířátka. Jezevec uznale poplácal Bordelínu po rameni.

„Tak co, skřítku, nechceš to vzdát?“ ptala se kouzelnice a tvářila se jako neviňátko.

„Ani náhodou!“ prohlásil Nežerka, ale už na něm bylo vidět, že je pořádně unavený.

Sova Mudrlice ohlásila druhou disciplínu: „Na rozložitém dubu na druhém konci lesa Bambručáku sedí sojka Václavka. Kdo k ní doběhne jako první, ten vyhrál.“

Zvířátka společně závod odstartovala a už se běželo. Bordelína metelila, až se za ní prášilo. Zato skřítek nejprve vystřelil jako šipka, ale hned v první zatáčce mu začal docházet dech, ve druhé už se sotva vlekl.

Když vybíhali, byla na trávě ještě rosa, ale teď už ji všechnu sluníčko dávno vypilo. Všichni v cíli čekali a čekali a Nežerka stále nikde. Vtom se něco mezi stromy pohnulo. A on to byl zpocený, v tvářích červený skřítek.

Sojka Václavka se úplně lekla, jak unaveně skřítek vypadal. „Nežerko, jsi v pořádku?“ ptala se starostlivě.

„Vidíš, ne?!“ odsekl Nežerka. „A vůbec, šup sem se třetím závodem.“

Ozvalo se šustění křídel a mezi kouzelnici a skřítku přistála Mudrlice. „Opět vyhrála Bordelína. Skřítku, jsi si jistý, že zvládneš poslední závod?“ ptala se.

Nežerka se únavou nezmohl na odpověď a pouze přikývl.

„Tak tedy dobrá, poslední závod vyhraje ten, kdo první najde pod smrčky hříbek. Tak hurá do hledání,“ povzbudila je sova.

Bordelína vyrazila, a než se Nežerka zvedl z trávy, ozvalo se: „Mám ho!“